

CU PRIVIRE LA HELMINTOFAUNA UNOR MICROMAMIFERE DIN R.P.R.

EL. CHIRIAC și P. BARBU

Într-o lucrare anterioară am expus rezultatele cercetării, din punct de vedere parazitologic, a 37 exemplare de micromamifere aparținând speciilor *Microtus arvalis levis*, *Crocidura leucodon* și *Crocidura suaveolens*, capturate în lunile octombrie și noiembrie 1959 în împrejurimile localității Măcin (Dobrogea de Nord).

În lucrarea de față ne ocupăm de helminții găsiți la un nou lot de micromamifere, în număr de 13 exemplare, care aparțin următoarelor specii: *Microtus arvalis levis*, *Neomys fodiens*, *N. anomalus*, *Crocidura leucodon* și *C. suaveolens*, capturate în lunile octombrie-noiembrie 1959 și ianuarie 1960 în împrejurimile localității Rucăr (raion Cimpulung Muscel).

În iulie 1960 am avut ocazia să capturăm lângă Măcin un exemplar de *Mesocricetus auratus newtoni*, care s-a dovedit infestat cu diferiți paraziți.

În afară de micromamiferele menționate mai sus, am cercetat un lot de lilieci aparținând speciei *Miniopterus schreibersii*, proveniți din peștera de la mânăstirea Bistrița (raion R. Vilcea), capturați în ianuarie 1959 și septembrie 1961; de asemenea am avut la dispoziție un exemplar de *Nyctalus noctula* capturat în București, tot în iarna anului 1959.

În urma determinărilor făcute, semnalăm următorii paraziți:

Cl. Trematoidea

1. *Plagiorchis vespertilionis* (Müller, 1780) Braun, 1900 Sin.: Fasciola vespertilionis Müller, 1780; Distoma lima Rudolphi, 1800; Fasciola picta Rudolphi 1802; Distoma vespertilionis Zeder, 1803; Plagiorchis lima Lühe, 1809; Lepoderma vespertilionis Looss, 1899.

Trematod de talie relativ mică, avînd maximum 2-3 mm lungime și 0,8-1 mm lățime. Ventuza bucală, mai mare decît cea ventrală, este situată puțin subterminal. Faringele și esofagul scurt. Ovarul și testiculele sferice. Punga cirului foarte alungită. Foliculii vitelogeni se întind pe laturi, cam din dreptul ventuzii ventrale și pînă la capătul posterior al corpului, care este atins și de uterul bine dezvoltat și plin cu ouă mici (fig. 1).

Acastă specie este citată din multe țări ale Europei (Germania, Elveția, U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia) și din America de Nord, avînd un cerc larg de gazde definitive: *Rhinolophus ferrum-equinum* Schreb., *R. hipposideros* Bechst., *Plecotus auritus* L., *Myotis da. ycneme* Boie, *M. myotis* Borkh., *M. mystacinus* Leisler, *M. nattereri* Kuhl, *M. daubentoni* Leisler, *M. bechsteini* Leisler,

Molossus nasutus Geoffr., *M. rufus* Geoffr., *Eptesicus nilsoni* Keys., *M. serotinus* Schreb., *Nyctalus noctula* Schreb., *Pipistrellus pipistrellus* Schreb.

— Noi am găsit 4 exemplare în intestinul individului de *Nyctalus* capturat în București.

2. *Lecithodendrium modlingeri* (Pande, 1935)

sin.: *Lecithodendrium linstowi* Dollfus, 1931; *Lecithodendrium granulosum*

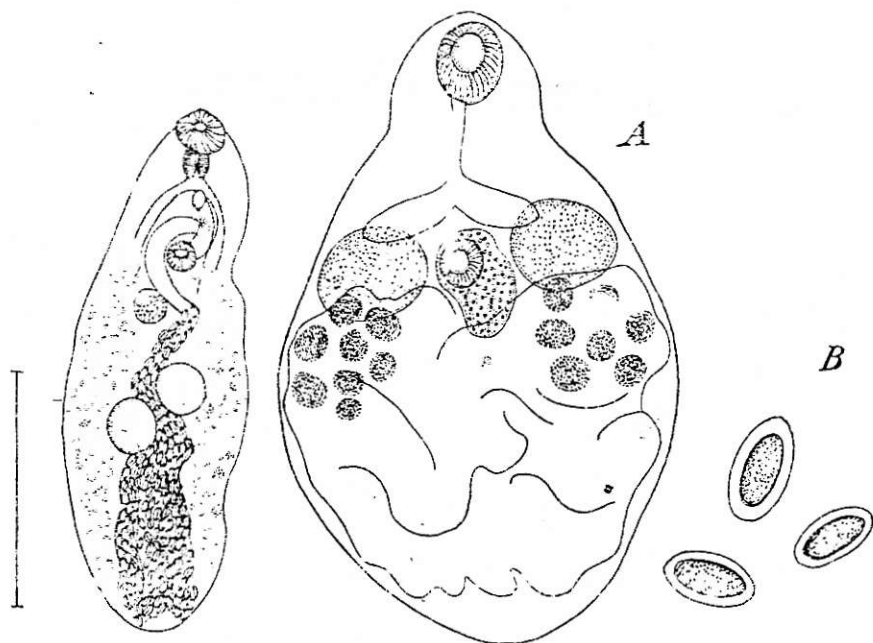

Fig. 1. — *Plagiorchis respertilionis* (Müller, 1870), Braun 1900

Fig. 2. — *Lecithodendrium modlingeri* (Pande, 1935)

Rysavy, 1956 nec Looss, 1907; *Mesodendrium modlingeri* Pande, 1935; *Lecithodendrium minutum* Gupta și Bhardwaj, 1958.

Trematode foarte mici, cu corpul oval aproape sferic, avînd aproximativ 0,5 mm lungime și 0,2—0,3 mm lățime. Ventuza ventrală este ceva mai mare decît cea bucală. Faringele este mic, esofagul ceva mai lung, iar ramurile intestinului foarte scurte. Testiculele au formă neregulat-sferică și stau pe laturile corpului cam la nivelul ventuzei ventrale. Ovarul se găsește situat între ventuza ventrală și testiculul drept. Foliculii vitelogeni au aspectul unor rozete și se găsesc imediat sub testicule. Tot restul corpului, mai mult de jumătatea posterioară, este plin cu ouă mici (fig. 2).

Această specie este cunoscută din Europa (Germania, Elveția, Cehoslovacia), Asia (India), America de Nord (S.U.A.), fiind semnalată la *Tadarida*

teniotis (Raf.), *Pipistrellus nathusii* (Keys.), *Eptesicus serotinus* Schreb., *Miniopterus schreibersii* Kuhl., *Nyctalus noctula* Schreb.

Noi am găsit-o aproape la toți indivizii de *Miniopterus schreibersii* și *Nyctalus noctula* cercetați, în număr ce variază între 2 și 40 exemplare.

3. *Prosthodendrium chilostomum* (Mehlis, 1831) Dollfus, 1931 sin.: *Distoma chilostomum* Mehlis, 1831; *Prosthodendrium oligolecithum* Mauter și Debus, 1945

Trematode foarte mici, cu corp oval, lung de 0,4 mm și lat de 0,27 mm. Ventuzele sînt inegal dezvoltate, cea bucală fiind cea mai mare și dezvoltată mai mult în sensul lungimii (0,10 × 0,13 mm). Testiculele ovale, aproape sferice, se găsesc pe laturile corpului înaintea ventuzei ventrale, iar ovarul aproape că atinge ventuza bucală. Glandele vitelogene sînt formate din cite 7—8 folicoli mari și sînt situate înaintea testiculelor, cam în dreptul ventuzei bucale. Ouăle, relativ mari și numeroase, umplu partea posterioară a corpului (fig. 3).

Accastă specie este cunoscută din Europa, Asia și America de Nord, fiind semnalată la *Miniopterus schreibersii* Kuhl., *Nyctalus noctula* (Schreb.), *Vesperugo pipistrellus* etc. Noi am găsit-o la *Nyctalus* în număr de 4 exemplare, alături de speciile precedente de trematode.

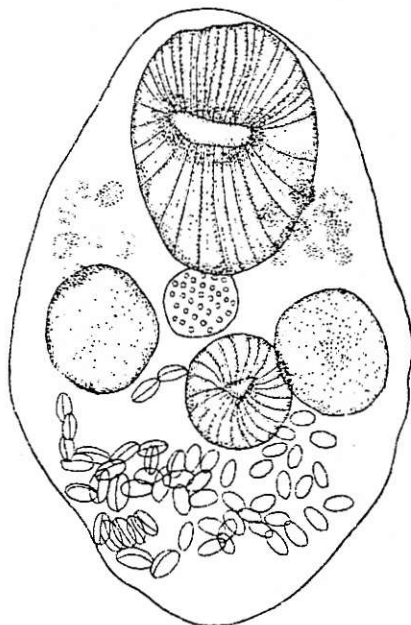

Fig. 3. — *Prosthodendrium chilostomum* (Mehlis, 1831) Dollfus, 1931

Cl. Cestoidea

4. *Aprostotandrya macrocephala* Douthitt, 1915 a fost găsită în număr de 10 exemplare într-un *Microtus arvalis levis* mascul capturat la 19. X. 1959.

Accastă specie a mai fost semnalată de noi și în împrejurimile Măciaului, în aceeași gazdă, la 11. X. 1960.

5. *Paranoplocephala omphalodes* (Hermann, 1783) a fost găsită împreună cu *A. macrocephala*, în număr de 14 exemplare, la aceeași gazdă.

Accastă specie a fost de asemenea semnalată de noi la Măcin (21. XI. 1960).

6. *Catenotaenia pusilla* (Goeze, 1782)

Sin.: *Taenia pusilla* Goeze 1782; *Alyselminthus pusillus* (Goeze 1782) Zeder 1800; *Halysis pusilla* (Goeze 1782) Zeder 1803; *Cladotaenia pusilla* (Goeze 1782) Zeder 1803.

A fost găsită de noi în număr de 12 exemplare într-un *Microtus arvalis levis* capturat la 19. X. 1959.

Acest cestod, pe care îl întilnim pentru prima dată, are lungimea pină la 15–16 cm și lățimea de maximum 1,5 mm. Scolexul este sferic și nu prea mare (0,20–0,40 mm ♂); el poartă patru ventuze (0,080–0,17 mm ♀) situate

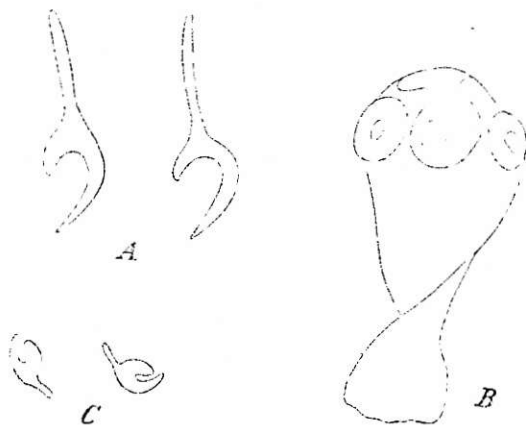

Fig. 4. - *Hymenolepis magnirostellata* Baer, 1931: A - cirlige; B - scolex; *Staphyloocystis acuta* (Rudolph, 1819). Spas-ki, 1950; C - cirlige

pe mici proemințe. Strobilul este relativ îngust. Există numeroase testicule (70) situate în partea posterioară a segmentului, fără a depăși mărimea ovarului. Uterul este de tip *Taenia*, cu 9–15 ramuri laterale. Ouăle, caracteristice, au un embriofor piriform (22–28 μ \times 0,012–0,013 mm) înconjurat de membrane.

Gazda intermediară a acestui cestod ar fi, după Joyeux și Baer (1945), acarianul *Glyciphagus domesticus* (de Geer).

Gazda definitivă, în afară de *Microtus arvalis levis*, mai pot fi: *Mus musculus* L., *M. musculus abboti* Waterh., *M. wagneri abbellus* Kish., *Rattus rattus* L., *R. norvegicus* Erxl., *Apodemus sylvaticus* (L.), *Clethrionomys glareolus* Schreb., *Microtus agrestis*, *Glis glis* L. (?)

Localizarea larvei în gazda intermediară este cavitatea corpului, iar a adultului în gazda definitivă — intestinul subțire.

Această specie este cunoscută din Europa (U.R.S.S., Franța, Elveția, Germania, Polonia etc.), Africa, Japonia, America de Nord.

7. *Hymenolepis magnirostellata* Baer, 1931

Ca și precedentă, această specie n-a mai fost semnalată pină în prezent la noi. Este un cestod de talie mică, având lungimea pină la 10 mm și lățimea de maximum 1 mm. Scolexul este proeminent, iar rostrul voluminos este prevăzut cu o coroană de 20–24 cirlige lungi de aproximativ 30 microni. Există trei testicule, dispuse unul lângă altul în linie dreaptă în sensul lățimii segmentului. Ouăle sînt relativ mici, avînd 42 μ \times 30 μ . (Fig. 4).

Această specie a fost găsită în număr de 2 exemplare în intestinul unui *Neomys fodiens* mascul, capturat la 19. X. 1959.

Nu se cunoaște dezvoltarea larvară și nici gazda intermediară.

Este semnalată în multe țări din Europa (U.R.S.S., Elveția Polonia etc.).

8. *Staphylocystis acuta* (Rudolphi, 1819) Spasski 1950

Sin.: *Taenia acuta* Rudolphi 1819; *T. obtusa* Beneden 1873; *Hymenolepis acuta* (Rudolphi 1819) Linstow 1904, Janick 1906; *Dicranotaenia acuta* (Rudolphi 1819) Lopez-Neyra 1942, Skrjabin și Mathevossian 1945, 1948.

Cestod de talie mică, avînd un scolex bine dezvoltat, prevăzut cu 4 ventuze mari și o coroană de cirlige în număr de 16, de tip fraternoid (fig. 4c). Segmentele aproape patrute; cele 3 testicule sînt dispuse în triunghi: unul poral și două ant porale. Ovarul este central, iar uterul în formă de potcoavă cu partea convexă îndreptată înainte.

Un exemplu din această specie a fost găsit de noi în intestinul de *Miniopterus schreibersii*. După literatură se mai cunoaște de la: *Myotis nattereri* Kuhl., *Pipistrellus pipistrellus* Schreb., *Eptesicus serotinus* Schreb., *Vespertilio murinus* L., *Nyctalus noctula* Schreb., *Plecotus auritus* L., în Germania, Franța etc.

Exemplarul descris mai sus prezintă o mare asemănare cu *Staphylocystis pistillum* (Dujardin, 1845) Spasski 1950 din intestinul de *Crocidura* (Insectivor).

Gazda intermediară a speciilor de *Staphylocystis* parazite la insectivore este miriapodul *Glomeris limbata* Lutz, care însă e puțin probabil că ar putea servi de hrană și lilieciilor. În felul acesta, speciile de *Staphylocystis* parazite la Chiroptere — *S. acuta* (Rudolphi, 1819) Spasski 1950, *S. sandgroundi* (Baer 1933) Spasski 1950 și *S. syrdariensis* (Skarbilovitch, 1916) Spasski 1950 — au alte gazde intermediare, probabil insecte zburătoare nocturne sau crepusculare.

9. *Vampirolepis christensoni* (Macy, 1931) Spasski 1950

Sin.: *Hymenolepis christensoni* Macy 1931; *Dicranotaenia christensoni* (Macy 1931) Lopez-Neyra 1942.

Cestode mici, de maximum 10 mm lungime și 1,5 mm lățime. Scolexul este prevăzut cu 4 ventuze aproape circulare și un rostru bine dezvoltat care poartă o coroană de cirlige lungi de aproximativ 36 μ (fig. 5.)

Această specie este cunoscută din America de Nord și Cehoslovacia, fiind citată la *Myotis lucifugus* Leconte, *Miniopterus schreibersii* Kuhl., *Eptesicus serotinus* Schreb., *Nyctalus noctula* Schreb., *Myotis myotis* Berkh. și *M. daubentoni* Leisler.

Dezvoltarea larvară nu se cunoaște.

Noi am găsit 4 exemplare în intestinul individului de *Nyctalus* capturat în București.

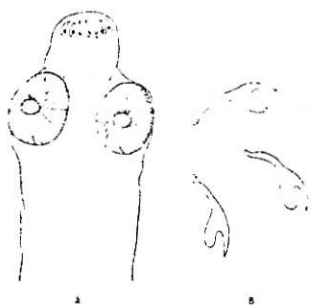

Fig. 5. — *Vampirolepis christensoni* (Macy, 1921) Spasski, 1950: A — scolex; B — cirlige

Cl. Nematodea

10. *Syphacea obvelata* (Rudolphi, 1802) — a fost găsit, în număr de 66 exemplare (masculi și femele), în intestinul unui *Microtus arvalis levis*, capturat la 19. X. 1959 lângă Rucăr.

Această specie a mai fost semnalată de noi, la aceeași gazdă, în împrejurimile Măcinului (octombrie și noiembrie 1959), precum și de Suciu și Popescu la *Apodemus sylvaticus* din aceeași regiune¹⁾.

11. *Heligmosomum costellatum* (Dujardin, 1845) Railliet et Henry 1909. Sin.: *Strongylus costellatus* Dujardin 1845; *Metastrongylus costellatus* (Dujardin 1845) Molin 1860.

A fost găsit la trei indivizi de *Microtus arvalis levis*, în număr de 7—51

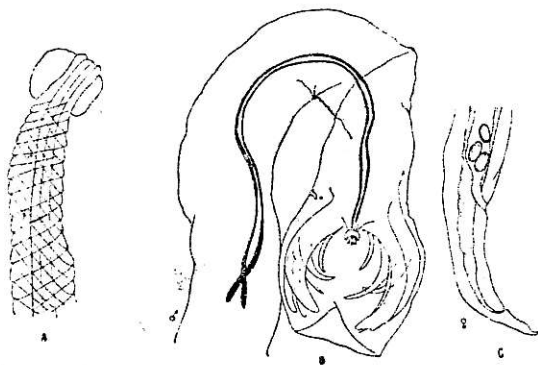

Fig. 6. — *Heligmosomum costellatum* (Dujardin, 1845) Railliet și Henry, 1909: A — capătul anterior al corpului; B — capătul posterior al corpului la mascul; C — capătul posterior la femelă

exemplare, femele și masculi. Gazdele au fost capturate la 19. X. 1959 lângă Rucăr.

Această specie nu a mai fost citată pînă acum în R.P.R. Este un nematod de mărime mică (maximum 10—12 mm), cu striație diagonală evidentă (fig. 6). Este un parazit specific lui *Microtus arvalis*, semnalat în multe țări din Europa (Franța, Elveția, U.R.S.S., Polonia etc.).

12. *Molinostrongylus alatus* (Ortlepp, 1932) Skarbilovitsch 1934. Sin.: *Anoplostrongylus alatus* Ortlepp 1932.

Nematod de talie mică, avînd maximum 5 mm lungime și 0,10 mm lățime. La partea anterioară prezintă o veziculă cefalică. Cuticula prezintă o striație transversală foarte fină și una longitudinală formată din 6 striuri paralele. Masculul are o pungă copulatoare trilobată, caracteristică, și doi speculi lungi

M. Suciu și A. Popescu: Comunicările Academiei R.P.R. Nr. 5, t. XII, 1962.

de aproximativ 0,31 mm. Femela prezintă 3 spini la capătul posterior al corpului; doi mai puternici, ventrali și unul dorsal, ascuțit și subțire (fig. 7).

Această specie este cunoscută din Europa (U.R.S.S.) și Africa, fiind semna-

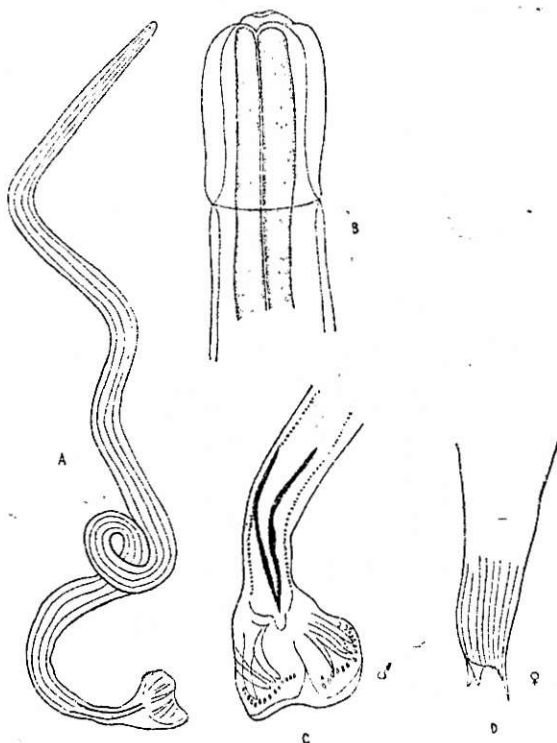

Fig. 7. — *Molinostrongylus alatus* (Ortlepp, 1932) Skarbilo-vitsch, 1934: A — vedere generală a unui mascul; B — capătul anterior al corpului; C — capătul posterior al corpului la mascul; D — capătul posterior al corpului la femelă

lată la *Myotis myotis oxygnatus*, *Miniopterus schreibersii* Kuhl și *Miniopterus natalensis*.

Noi l-am găsit în intestinul tuturor indivizilor de *Miniopterus schreibersii* și *Nyctalus noctula* cercetați, variind ca număr între 1 și 25 exemplare într-o gazdă.

13. *Physocephalus quadrialatus* Kirschenblatt, 1949.

Este un nematod relativ mic, având maximum 15 mm lungime și 0,25 mm lățime. Gura se continuă cu un vestibulum cilindric format din 15—16 inele strălucitoare. Pe laturile corpului există aripi laterale subțiri, cu o striație foarte

fină. Masculul prezintă 4 perechi de papile preanale pedunculate și 4 perechi de papile postanale mici, situate pe o plăcuță ovală, chiar la capătul posterior al corpului. Cei 2 spiculi sînt inegali, cel mai mare avînd 0,21 mm, iar cel mai mic 0,17 mm lungime. Există un gubernaculum de forma unui triunghi. Femela este în toate cazurile ceva mai grosă decît masculul. (fig. 8).

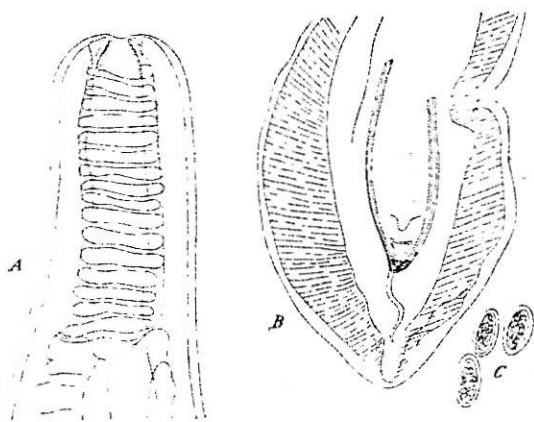

Fig. 8. - *Physocephalus quadrialatus* Kirchenblatt, 1949: A - capătul anterior al corpului la mascul; B - capătul posterior al corpului la mascul; C - ouă

Această specie era cunoscută pînă în prezent din stomacul de *Mesoricetus auratus brandii* Nehr. din U.R.S.S. (Armenia, Gruzia). Noi am găsit-o în număr de 25 exemplare la *Mesoricetus auratus newtoni*, lângă Măcin (iulie 1960).

14. *Capillaria speciosa* (?) (Beneden, 1873) Travassos 1915

Sin.: *Trichosomum* sp. Creplin 1845; *Trichosomum speciosa* Beneden 1873.

Exemplarele pe care le atribuim acestei specii au fost găsite în stomacul de *Nyctalus noctula*, în număr de 3 indivizi.

C. speciosa este un nematod cunoscut pentru multe specii de Chiroptere din Europa: *Rhinolophus ferrum-equinum*, *R. hipposideros*, *Miniopterus schreibersii*, *Myotis dasycneme*, *M. daubentoni*, *M. mystacinus*, *M. nattereri*, *Nyctalus noctula*, *Eptesicus serotinus*, *Vespertilio discolor*, *V. murinus*.

*

În total am determinat 14 specii de helminți și anume: 3 specii trematode (*Plagiorchis vespertilionis*, *Lecithodendrium müllingeri* și *Prosthodendrium chilosomum*), 6 specii cestode (*Aprostotandrya macrocephala*, *Paranoplocephala amphalodes*, *Catenotaenia pusilla*, *Hymenolepis magnirostellata*, *Staphylocystis acuta* și *Vampirolepis christensoni*) și 5 specii nematode (*Syphacia obvelata*, *Heligmosomum costellatum*, *Molinostrongylus alatus*, *Physocephalus quadrialatus* și *Capillaria speciosa*).

Repartizarea helminților găsiți pe gazde se poate vedea în Tabloul alăturat. În acest tablou am însumat cercetările din lucrarea noastră anterioară (1) și cea de față, arătând toate speciile de paraziți găsiți de noi până în prezent la aceste animale, intensivitatea și extensivitatea invaziei, precum și felul dezvoltării paraziților respectivi (directă sau prin gazde intermediare).

Analizând datele din tablou ajungem la următoarele concluzii:

1. Dintre micromamiferele cercetate până în prezent, cele mai parazitare s-au dovedit a fi *Microtus arvalis levis* (ord. Rodentia) și *Nyctalus noctula* (ord. Chiroptera), găsind la fiecare cite 6 specii de helminți.

2. Insectivorele, rozătoarele și chiropterele, aparținând la ordine diferite și deosebindu-se între ele fie prin modul de viață, fie prin regimul de hrană, au parazitofaune cu totul diferite și nici o specie de helminți comună.

3. Speciile de *Crocidura*, care aparțin aceluiași ordin (Insectivora), dau același mod de viață și au același regim de hrană, prezintă și unii paraziți comuni în parazitofaunele lor, ca de ex. *Hymenolepis pistillum* și *Hymenolepis incinata*.

4. *Crocidura* (Insectivora) și *Microtus* (Rodentia) deși fac parte din ordine diferite, totuși dau același mod de viață trăind în același biotop și chiar în aceleași stații ecologice, deosebindu-se între ele doar prin regimul lor de hrană, unele hrănindu-se cu insecte iar celelalte fiind vegetariene. Această particularitate se răsfringe în mod evident asupra helmintofaunei intestinale și astfel constatăm că în timp ce toți helminții insectivorelor sînt luați din gazdele intermediare (insecte, miriapode) care servesc drept hrană animalelor respective, la rozătoare (*Microtus*) jumătate din numărul speciilor de helminți au dezvoltare directă și sînt luați de pe sol odată cu hrana vegetală, iar restul helminților au drept gazde intermediare acarieni (*Glyciphagus*), care nu intră în mod normal în componența hranei gazdelor dar sînt înghițiți de acestea ca urmare a acțiunii lor iritative. (Asemenea comportare față de ectoparaziți nu este surprinzătoare, deoarece se mai constată și la alte mamifere, mari sau mici).

5. Chiropterele se deosebesc foarte mult ca mod de viață și fel de hrănire, atât de insectivore cit și de rozătoare, ele ducînd o viață acriană nocturnă sau crepusculară și hrănindu-se cu insecte pe care le prind în zbor. Helminții lor intestinali aproape în exclusivitate sînt luați din gazdele lor intermediare, insectele nocturne zburătoare.

BIBLIOGRAFIE.

1. Chiriac E. și Barbu P.: Contribuții la cunoașterea helmintofaunei micromamiferelor din împrejurimile Măcinului. Studii și cercetări de Biologie, seria Biol. anim., t. XIV, nr. 4, 1962.
2. Dubois G.: Contributions à l'étude des Trématodes de Chiroptères. Revue Suisse de Zoologie, t. 67, fasc. 1, nr. 1, 1960.
3. Hurkova J.: A contribution to the knowledge of bat trematodes in Czechoslovakia. Acta Univ. Carolinae-Biol., nr. 1, 1959.
4. Müdlinger G.: Trematoden ungarischer Chiropteren. Studia zool. Budapest, 1 (3), 1930.
5. Rysavy B.: Parasitische Würmer der Fledermäuse (Chiroptera) in der Tschechoslowakei. Českoslov. parasitol., 3, 1956.
6. Skrjabin K. I.: Trematodi životnih i celoveka. T. II, 1948.
7. Skrjabin K. I.: Opređeliteli paraziticheskikh nematod. T. I-1949; t. II-1951; t. III-1952.
8. Sotys A.: The helminth fauna of bats (Chiroptera) of Lublin Palatinate. Acta Parasitologica Polonica, vol. VII, fasc. 34, 1959.

Tabloul repartizării paraziților pe gazde

Denumirea gazdei	Nr. exemplarelor cercetate	Nr. exemplarelor infectate	Frecvența	Nr. paraziților găsiți (abs.)	Dezvoltarea paraziților	Gazda intermediară
INSECTIVORA						
<i>Crocidura leucodon</i>	15	10				
1. <i>Plagiorchis</i> sp.	—	—	2	4	g.i.	Limnea. Chironomide
2. <i>Hymenolepis pistillum</i>	—	—	5	8	g.i.	Glomeris
3. <i>Hymenolepis uncinata</i>	—	—	3	6	g.i.	Sylpha
<i>Crocidura suaveolens</i>	9	4				
1. <i>Plagiorchis exasperatus</i>	—	—	1	1	g.i.	Gasteropode. Insecte
2. <i>Hymenolepis uncinata</i>	—	—	3	5	g.i.	Sylpha
3. <i>Hymenolepis pistillum</i>	—	—	1	1	g.i.	Gasteropode. Insecte
<i>Neomys fodiens</i>	2	1				
1. <i>Hymenolepis magnirostellata</i>	—	—	1	2	g.i.	necunoscut
<i>Neomys anomalus</i>	2	—				
CHIROPTERA						
<i>Miniopterus schreibersii</i>	15	15				
1. <i>Lecithodendrium mödtingeri</i>	—	—	15	188	g.i.	Gasteropode. Insecte (Chironomide Efemeride Perlidae)
2. <i>Staphylocystis acuta</i>	—	—	1	1	g.i.	Miriapode. Insecte
3. <i>Molinostrongylus alatus</i>	—	—	15	91	d.d.	—
<i>Nyctalus noctula</i>	1	1				
1. <i>Plagiorchis vesperthomae</i>	—	—	1	4	g.i.	Gasteropode. Insecte
2. <i>Lecithodendrium mödtingeri</i>	—	—	1	50	g.i.	Gasteropode. Insecte
3. <i>Prosthodendrium chilostomum</i>	—	—	1	4	g.i.	Gasteropode. Insecte
4. <i>Vampirolepis christensoni</i>	—	—	1	4	g.i.	necunoscut
5. <i>Molinostrongylus alatus</i>	—	—	1	30	d.d.	—
6. <i>Capillaria speciosa</i>	—	—	1	2	?	necunoscut
RODENTIA						
<i>Microtus arvalis levis</i>	39	24				
1. <i>Aprostataandrya macrocephala</i>	—	—	2	15	g.i.	necunoscut
2. <i>Paranoplocephala omphalodes</i>	—	—	7	18	g.i.	necunoscut
3. <i>Catenotaenia pusilla</i>	—	—	1	12	g.i.	Glyciphagus domesticus
4. <i>Syphacia obvelata</i>	—	—	15	355	d.d.	—
5. <i>Heligmosomum polygyrum</i>	—	—	2	2	d.d.	—
6. <i>Heligmosomum costellatum</i>	—	—	7	4	d.d.	—
<i>Mesocricetus auratus newtoni</i>	1	1				
1. <i>Physocephalus quadrialatus</i>	—	—	1	25	d.d.	—

К ГЕЛЬМИНТОФАУНЕ НЕКОТОРЫХ МЕЛКИХ МЛЕКОПИТАЮЩИХ В Р.П.Р.**КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ**

Авторы обнаружили у исследованных мелких млекопитающих 14 видов гельминтов, указанных в приложенной таблице. Найденный материал позволяет авторам сказать каким образом жизнь и пища животного-хозяина влияют на паразитофауну.

À PROPOS DE LA FAUNE PARASITAIRE DES MICROMAMMIFÈRES DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE ROUMAINE**RÉSUMÉ**

Les auteurs ont trouvé chez les micromammifères étudiées les 14 espèces de helminthes indiqués dans le tableau ci-joint.

Le matériel étudié permet de conclure que le mode de vie, ainsi que le régime alimentaire de l'animal-hôte se reflète dans sa faune parasitaire.